

The Holy See

APOSTOLIC VISIT
OF HIS HOLINESS BENEDICT XVI
TO THE CZECH REPUBLIC
(SEPTEMBER 26-28, 2009)

WELCOMING CEREMONY

ADDRESS OF THE HOLY FATHER

Uvítací obřad

Praha, letiště Stará Ruzyně, 26. září 2009

*Pane presidente,
milí páni kardinálové a bratři biskupové,
Vaše Excellence,
dámy a pánové!*

Mám velikou radost, e mohu dnes být v České republice, a jsem hluboce vděčný vám všem za srdečné přivítání. Děkuji panu prezidentu Václavu Klausovi za jeho pozvání navštívit tuto zem a za jeho milá slova. Je mi ctí, e jsou zde přítomni představitelé občanského a politického ivota a jim, jako i všemu českému lidu, adresuji svůj pozdrav. Protoe jsem zde především na návštěvě katolických společenství Čech a Moravy, zdravím srdečně a bratrsky pana kardinála Vlka, arcibiskupa praského, Monsignora Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého a předsedu České biskupské konference, a všechny přítomné biskupy a věřící. Byl jsem obzvláště dojat, kdy jsem od mladé dvojice obdrel dary typické pro kulturu tohoto národa, spolu s hroudou rodné země. To mi připomíná, jak hluboce je česká kultura proniknuta křesťanstvím, neboť – jak známo – tyto dary, chléb a sůl, mají zvláštní význam v symbolice Nového zákona.

Jestlie celá evropská kultura byla hluboce formována křesťanským dědictvím, platí to obzvláště pro české země, neboť díky misijnímu působení svatých Cyrila a Metoděje v 9. století získal staroslověnský jazyk poprvé psanou podobu. Tito apoštolové slovanských národů a zakladatelé jejich kultury jsou po právu uctíváni jako patroni Evropy. Stojí pak za zmínku, e tito dva velcí svatí byzantské tradice se zde setkali s misionáři původem z latinského Západu. České země byly historicky a územně – tím, e se nacházejí v srdci evropského kontinentu na křiovatce severu a jihu, východu a západu – místem setkávání různých národů, tradic a kultur. Nelze popřít, e to, co někdy bylo příčinou třenic, se dlouhodobě ukázalo jako plodné setkání. Odtud pramení rozhodující role českých zemí v intelektuálních, kulturních a náboenských dějinách Evropy: občas byly bitevním polem, častěji však mostem.

Brzy si připomenete dvacáté výročí „sametové revoluce“, kterou šťastně a pokojně skončilo mimořádně těžké období této země, období, v něm myšlenková a kulturní výměna byla přísně kontrolována. Spolu s vámi i s vašimi sousedy děkuji za vaše osvobození od těchto despotických reimů. Jestlie pád berlínské zdi byl předělem ve světových dějinách, tím více to platí pro země střední a východní Evropy. Ty tím získaly místo, které jim jako svrchovaným náleí ve společenství národů.

Nelze nicméně podceňovat následky čtyřicetiletého politického útlaku. Mimořádnou tragédií pro tuto zemi byl tvrdý pokus tehdejší vlády umlčet hlas církve. V průběhu vašich dějin, od časů svatého Václava, svaté Ludmily a svatého Vojtěcha, a po svatého Jana Nepomuckého zde ili stateční mučedníci, jejich věrnost Kristu promlouvala hlasem silnějším a výmluvnějším, ne byl hlas jejich vrahů. Tento rok si připomínáme čtyřicáté výročí smrti Boího sluebніка kardinála Josefa Berana, praského arcibiskupa. Chci zde projevit úctu jemu a jeho nástupci, kardinálu Františku Tomáškoví, kterého jsem měl čest poznat osobně. Oba byli nezdolnými svědky křesťanské víry tváří v tvář pronásledování. Tito, a dalších bezpočet odváných kněí, řeholníků a laiků, muů a en, uchovalo v této zemi ivý plamen víry. Dnes, kdy byla obnovena náboenská svoboda, vyzývám všechny obyvatele této republiky, aby znovu objevili křesťanské tradice, které formovaly jejich kulturu. Povzbuzuji té křesťanské společenství, aby byl jeho hlas slyšet, kdy celá země musí čelit výzvám nového tisíciletí. „Bez Boha člověk neví, kam má jít, ani není schopen pochopit, kdo je“ (*Caritas in veritate*, 78). Pravda evangelia je pro zdravou společnost nepostradatelná, protoe otevírá naše srdce naději a umoňuje nám objevit naši nezcizitelnou důstojnost Boích dětí.

Váený pane prezidente, znám Vaše přání, aby náboenství hrálo větší roli v záleitostech této země. Prezidentská zástava vlající nad Praským hradem hlásá heslo „Pravda vítězí“: je mým upřímným přáním, aby světlo pravdy dále vedlo tento národ, který byl ve svých dějinách tolik poehnaný svědectvím velkých světců a mučedníků. V tomto věku vědy je poučné připomenout si příklad Johanna Gregora Mendela, augustiniánského opata z Moravy, jeho průkopnické výzkumy poloily základy moderní genetiky. Jemu jistě nebylo určeno napomenutí jeho patrona, svatého Augustina, který si stěoval, e mnozí „více tíhli k obdivování faktů, místo aby hledali jejich příčiny“ (*Epistula* 120,5, srov. Jan Pavel II, *Oslava památky opata Gregora Mendela u příležitosti prvního století od*

jeho smrti, 10. března 1984, 2). Skutečnému pokroku lidstva nejlépe prospívá právě takový soulad mezi moudrostí víry a intuicí rozumu. Ké by se český lid mohl vdy těšit z plodů tohoto šťastného spojení.

Zbývá mi jen zopakovat díky vám všem a říci, e jsem se opravdu velmi těšil na tyto dny mezi vámi v České republice, kterou hrdě nazýváte „země česká, domov můj“. Srdečné díky.

© Copyright 2009 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana